

Plurimum reverendo doctissimoque viro,
 Brandano Ludolpho Raphaelio,
 Divinioris voluntatis interpreti dignissimo,
 S. P. Q.

David Fubbenius.

Haec mihi velim, quae opto, abtingant, ut Tuae me
 literae incredibili quadam voluptate perfuderunt.
 Cum enim quaelibet aliae, tantum spei opescentes,
 mihi gratissimae fuissent, tum vero haec fuerunt eo ac-
 ceptiores, quod ab illo profectas esse videbam, ad
 quem et virtutis paternae, et omnium eorum, quorum
 nos desiderio lenemur, hereditas pervenit. Tu igitur,
 vir venerande, cuius ego eximiam humanitatem
 quibus verbis collaudem, non invenio, quicquid se-
 pere paternarum accessionum, quicquid disceptati-
 onum ad Philologiam sacram pertinentium, quic-
 quid denique libellorum tanti auctoris nomine
 dignorum, ad nos, ut humanissime annuisti, quam
 primum, quaeso, transmittendum cures. Quibus si i-
 maginem praesantisissimi viri adjunxeris, erit, de-

quo nobis etiam atque etiam gratulemur. Eo quod
enim ep., qui non vultum ejus videndi noscendique
studio effretetur, cujus politissima scripta manibus
non tam lenet, quam terit, quemque inter eos, qui a-
tate nostra sacris literis florentibus Graeciae deo us
adjuverunt, tantum non principem ponit? Hinc nihil
neque bibliopola noster, neque dexterimus hujus
regionis artifex intermitteret eorum, quae ad effigiem
patris sui foile a faureque exprimendam pertinere
videantur. Ipsum quidem annotationum opus, ut un-
de digressus sum, redeam, duos in tomos dividetur,
quorum altero Annotationes in V. T. et Evangelistas,
altero Annotationes in Actus Apostolorum reliquamque
partem N. T. continentur. Ut vero nihil omnino in
exuditissimi viri scriptis mutare suscipimus: quam
Deus insaniam a nobis prohibeat, ut prohibet certe: ita
nobis pace tua, pace etiam, credo, manuum tuarum
pitis, ordinem Annotationum ratione ea, quam sub-
jectum specimen declarat, sumimus immutandum.
Neque id facere ausim arbitrio quodam meo, sed du-
ctus auctoritate et Tiberii Kemperhusii et Joannis
Alberti, summorum hominum, et in his literis paene
divinorum. Neque vero dubitari potest, quin poter

Tuus, si omnes eodem tempore Annotationes foras
 dedisset, eundem sibi ordinem eligendum putasset.
 Etsi profecto cuiusvis lectori aliquanto accommodatius,
 quid Herodotus, quid Xenophon, quid Strabonius,
 quid denique Polybius ad locum aliquem illustran-
 dum contulerit, velut in una tabula abutu uno
 contemplari, quam tria volumina, ut dissectas dis-
 sipatasque Annotationes conquirebat, insigni cum
 laedio, nec minori temporis iactura excutere et per-
 volutare. Denique Tu, Vir plurimum venerande,
 maximopere a nobis rogandus es, ut et vitam patri-
 sui paulo fusius conscribas, et satum opus luculen-
 ta praefatione ornes. Quae certe praefandi provin-
 cia neque mihi, neque ulli alii, supersite adhuc Te, op-
 timi parentis exubantissimo filio, conveniret. Nos qui-
 dem de Te egregia omnia expectamus, memores
 illius Horatiani: Et bonis es in juvenis, es in equis
 patrum virtus. Nos cetera. Neque illud nos an-
 quum unquam fallat. Sed ut his in rebus et tem-
 poris Tui ratio habeatur, et munus, quod sustines,
 gravissimi: bihiopola Tibi illud trium mensium
 spatium, per quod Annotationes prelum exercent,
 ad vitae historiam praefationemque concinnandam
 concedis. Si quid ~~prae~~ interea occurrerit, de quo in

in antelocio admoneri, lectore refert, id Tibi in-
digne a me, ut deest, pergraphetur. Interim vale.
Vir plurimum reverende, nobisque illud praeclarum
de nobis Graecisque literis merendi podium conferre
Lugduni Batavorum. d. 10. Martii. MDCCLV.

Edidi hanc epistolam Praefatione praemissa Catalogo librorum
in Univers. lib. Dorpat. habendarum a d. XVI. Jan. 1823.

Morgenthau.